

Dosarul nr. 1ra-1337/2022
1-19080241-01-1ra-29082022

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timoftei Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2022, în cauza penală în privința lui

Ambroci Nicolai xxx, născut la xxx, originar din mun. Chișinău, fără loc de trai permanent.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.03.2019 – 05.03.2020;

Instanța de apel: 25.05.2020 – 22.09.2020;

Instanța de recurs: 09.03.2021 – 06.09.2021;

Instanța de apel: 10.11.2021 – 12.05.2022;

Instanța de recurs: 29.08.2022 – 30.11.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 martie 2020, Ambroci Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea bunurilor materiale și a mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Vamișevschi Inga a fost admisă, și s-a dispus a încasa din contul lui Ambroci Nicolae în beneficiul lui Vamișevschi Inga, prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 37 500 euro, exprimați în monedă națională la cursul oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *in fapt* că, Ambroci Nicolai, în perioada de timp cuprinsă de la data de 26 aprilie 2017 până la 09 februarie 2018, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Decebal nr.12/1, ap.34, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința actului juridic, încheierea căruia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean, acționând cu intenție

directă, din motiv de cupiditate, sub pretextul investițiilor în propria afacere în domeniul tehnologiilor informaționale și anume procurare și ulterioara vânzare a cripto-valutei la cote majorate, precum și achitarea ratelor pentru apartamentul nr. 290 din bd. Moscovei 9/5, mun. Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere în mai multe tranșe a dobândit de la Vamișevschi Inga, suma totală de 37 500 Euro, care conform cursului oficial al BNM pentru acea dată constituia 762 191 lei, cauzându-i părții vătămate Vamișevschi Inga, daune materiale în proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului Ambroci Nicolai întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune în proporții deosebit de mari.

3. Avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ambroci Nicolae să fie achitat în baza art.190 alin.(5) Cod penal, din lipsa în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii date.

În motivarea apelului, apărarea a indicat că:

- inculpatul nu a recunoscut vina în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul cercetării judecătorești. Cu partea vătămată Vamișevschi Inga sunt cunoscuți din anul 2012 și s-au aflat în relații de concubinaj până când a apărut acest conflict din cauza că banii împrumutați de la Vamișevschi Inga și investiți în afacerea cu cripto valuta nu au adus profit la momentul scontat. Atunci când împrumuta bani de la partea vătămată, dânsa cunoștea bine unde se investesc banii respectivi, era la curent cu toate detaliile, la fel poate să confirme prin acte că banii au fost convertiți în cripto valuta prin operațiunea de tip "Traider" și aceasta cripto valuta provine din surse legale. A mai relatat că suma de bani pe care i-a transmis-o Vamișevschi Inga, este indicată în înscrierile făcute de către el. Ulterior verificând înscrierile date a constatat că sumele invocate de către partea vătămată nu coincid, însă este de acord să le restituie anume așa cum a indicat dânsa. A mai adăugat că el niciodată nu s-a ascuns de Vamișevschi Inga, ea permanent era la curent unde se află și cu ce se ocupă, și a încheiat un contract cu compania de investiție la rugămintea ei;

- consideră că, contrar prevederilor art.296 Cod de procedură penală, acuzatorul de stat, în speța discutată nu a adus învinuirea în aspectul de probe care pot fi administrate și cu care sa demonstreze vinovăția lui Ambroci Nicolai în săvârșirea infracțiunii de escrocherie, ori în învinuirea adusă acestuia, nu s-a specificat în ce

constau aceste elemente constitutive ale infracțiunii imputate. Nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul cercetării judecătorești acuzatorul nu a adus probe ce ar confirma prezența elementelor ce sunt caracteristice infracțiunii de escrocherie și intenția inculpatului;

- consideră că, nu s-a demonstrat că acțiunile inculpatului au fost dominate cu rea voință, că el a avut scopul de a sustrage prin înșelăciune sau abuz de încredere banii și că nu a avut intenția de a restitui de la bun început acești bani.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2020, a fost respins ca nefondat apelul avocatului în numele inculpatului, și menținută fără modificări sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 martie 2020, privindu-l pe Ambroci Nicolae.

5. Avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Ambroci Nicolae să fie achitat.

5.1. Inculpatul, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 septembrie 2021, au fost admise recursurile ordinare declarate de către avocatul Sandu Daniela în numele inculpatului Ambroci Nicolae și de către inculpat, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției sale, instanța de recurs ordinar a indicat că, reieșind din analiza textuală a rechizitoriului, a constatat, că deși faptele de săvârșirea cărora se învinuiește Ambroci Nicolai au fost încadrate potrivit conținutului legal al art.190 Cod penal, în redacția modificărilor operate prin Legea nr.179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018 - „prin inducerea în eroare” și „prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate”, totuși în conținutul acestora se regăsesc și elementele infracțiunii înserate în prevederile art.190 Cod penal, în redacția anterioară modificărilor din 26 iulie 2018, și anume - „prin înșelăciune și prin abuz de încredere”.

În conformitate cu art.8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Concomitent, din conținutul sentinței rezultă că, prima instanță la examinarea cauzei, a dispus condamnarea inculpatului Ambroci Nicolai în baza art.190 alin.(5) Cod penal, reținând faptele potrivit calificativelor din redacția nouă a dispoziției art.190 Cod penal.

În continuare, instanța de apel, la judecarea cauzei în ordine de apel, urma să țină cont de faptul că prin Legea nr.179 din 26 iulie 2018, infracțiunea de escrocherie nu a fost supusă recriminalizării, dar a fost concretizată latura obiectivă a acesteia prin

modalități alternative de comitere a faptei prejudiciabile.

Așa dar, se atestă că la judecarea apelului declarat, instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, deși sesizează erorile admise, constată în continuare că, probele „... dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Ambroci Nicolae în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari”.

Astfel, instanța de apel considerând calificarea infracțiunii de către prima instanță ca fiind una eronată, constată faptă cu descrierea semnelor calificative a infracțiunii imputate conform textului dispoziției art.190 Cod penal în redacția nouă, fapt ce denotă o contradicție esențială între motivarea soluției și dispozitivul hotărârii. Ca urmare, instanța de apel nu a desființat hotărârea primei instanțe, menținând-o fără modificări. Această eroare echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și a fondului cauzei, din care considerente decizia atacată a fost casată și dispusă rejudecării cauzei în instanța de apel, conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, întrucât asemenea erori judiciare nu pot fi corectate de către instanța de recurs ordinar.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2022, apelul avocatului a fost admis, casată parțial sentința în latura penală inclusiv din oficiu, în temeiul art.409 Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Ambroci Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea bunurilor materiale și a mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani.

În rest, au fost menținute dispozițiile sentinței.

7.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că dispozitivul sentinței contrazice constatările primei instanțe expuse în partea motivată a sentinței. Astfel, se atestă că prima instanță a constatat fapta cu descrierea semnelor calificative a infracțiunii imputate conform textului dispoziției art.190 Cod penal în redacția nouă, fapt ce denotă o contradicție esențială între motivarea soluției și dispozitivul hotărârii.

Reieșind din analiza rechizitoriului, instanța de apel a constatat că, deși faptele de săvârșirea cărora se învinuiește Ambroci Nicolai au fost încadrate potrivit art.190 Cod penal, în redacția modificărilor operate prin Legea nr.179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018 - „prin inducerea în eroare” și „prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate”, totuși în conținutul acestora se regăsesc și elementele infracțiunii înserate în prevederile art.190 Cod penal, în redacția anterioară modificărilor din 26 iulie 2018, și anume - „prin înșelăciune și prin abuz de încredere”.

Instanța de apel a constatat în conformitate cu art.385 alin.(1), pct.1)-14) Cod procedură penală că: Ambroci Nicolai, în perioada de timp cuprinsă de la data de 26 aprilie 2017 până la 09 februarie 2018, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Decebal nr.12/1, ap.34, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, din motiv de cupiditate, sub pretextul investițiilor în propria afacere în domeniul tehnologiilor informaționale și anume procurare și ulterioara vânzare a cripto valutei la cote majorate, precum și achitarea ratelor pentru apartamentul nr. 290 din bd. Moscovei 9/5, mun. Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobândit de la Vamișevschi Inga în mai multe tranșe, suma totală de 37 500 Euro, care conform cursului oficial al BNM pentru acea dată constituia 762 191 lei, astfel cauzându-i părții vătămate Vamișevschi Inga, daune materiale în proporții deosebit de mari. Astfel, inculpatul Ambroci Nicolai a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) din Codul penal.

Instanța de apel a reținut că, lipsesc careva temeiuri de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate, martorului Alexandrov Mihail și probele administrate în faza urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, care în ansamblu racordă între ele și pe deplin confirmă vinovăția inculpatului Ambroci Nicolai în săvârșire infracțiunii incriminate, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, poziția avocatului fiind una de apărare și este îndreptată spre eschivarea de la răspundere pentru cele comise.

Respectiv, instanța de apel cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, stabilește că acțiunile inculpatului Ambroci Nicolai cuprind elementele constitutive ale art.190 alin.(5) Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că, inculpatul acționând în calitate de om de afaceri, prin înșelăciune sau abuz de încredere creând situații și condiții reale de a fi crezute, furnizând victimei informație despre contractul de investiție în apartamentul victimei, (prin prezentarea către victimă a contractului de investiții cu nr. 290, însă fără achitarea a careva sume de bani în acest sens, înșelând victima că achitarea a fost efectuată și să stea fără griji) în continuare convingea victima de a îi împrumuta bani ca inculpatul să-i investească în apartamentul dat, convingând-o de a face investiții în imobilul care urma a deveni proprietate a victimei, și că poate real să devină proprietară al apartamentului, adică de a procura un bun imobil.

În context, instanța de apel a constatat că în rezultatul acțiunilor directe și nemijlocite ale inculpatului Ambroci Nicolae a cauzat un prejudiciu deosebit de mare lui Vamișevschi Inga, or, la stabilirea proporțiilor instanța a luat în considerare că faptele consumate în anul 2017, respectiv a fost aplicat cuantumului salariului mediu

lunar pe economie, prognozat pentru anul 2017 stabilit prin hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.1233 din 09.11.2016. Or, s-a stabilit că, părții vătămate Vamișevschi Inga i-a fost cauzat prejudiciu material în mărime de 37 500 euro, echivalentul pentru acea dată - 762 191 lei, ceea ce constituie la momentul săvârșirii infracțiunii un prejudiciu deosebit de mare.

Instanța de apel a menționat că, sunt veridice declarațiile părții vătămate Vamișevschi Inga și ale martorului Alexandrov Mihail, fiind date sub jurământ și avertizați în baza art.312-313 Cod penal, aceste declarații se confirmă atât reciproc, cât și prin celelalte probe administrate la dosar.

În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apărătorului în interesele inculpatului Ambroci Nicolai, expuse în cererea de apel, instanța de apel a ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului Ambroci Nicolai în comiterea faptei incriminate. Astfel, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului Ambroci Nicolai în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost demonstrată pe deplin.

Instanța de apel a respins alegațiile avocatului cu privire la faptul că, în cadrul cercetării judecătorești, s-a constatat că între inculpat și partea vătămată existau relații civile, care urmează a fi soluționate de instanța de judecată în ordinea procedurii civile. În acest sens, instanța de apel a considerat relevant faptul că, normele de drept civil se aplică în cazul concurenței lor cu normele de drept penal, dacă: 1) există posibilitatea restabilirii valorii lezate prin infracțiune pe calea acțiunilor benevole ale subiectului care a lezat valoarea, ori pe calea acțiunii civile; 2) fapta a fost săvârșită în condițiile unui risc întemeiat (de exemplu, când prejudiciul este urmarea unei decizii economice nereușite ori când s-a mizat pe obținerea prea rapidă a unor beneficii etc.).

Nu este posibil de a afirma retrospectiv că: Ambroci Nicolai n-a fost în măsură să-și execute obligațiile contractuale; a fost de bună-credință și s-ar fi aflat în imposibilitatea de a găsi mijloace materiale pentru a-și îndeplini obligațiile contractuale asumate. Făptuitorul a recurs la procedee frauduloase în detrimentul victimei (care este celălalt subiect la raportul juridic), el nu se mai poate prevala de imposibilitatea sa de a-și executa obligațiile contractuale față de victimă. În concluzie, nu poate fi invocată imposibilitatea făptașului de a găsi mijloace materiale pentru a-și îndeplini obligațiile asumate - ca temei de a nu-i fi aplicată răspunderea penală, în cazul că a manifestat rea-voință sau intenție frauduloasă față de obligațiunile asumate în raport cu victima.

Așa dar, circumstanțele enunțate mai sus arată clar că inculpatul Ambroci Nicolai, de la bun început a cunoscut despre imposibilitatea de a restitui banii părții vătămate, cu atât mai mult, el intenționat a început a se eschiva de partea vătămată.

Astfel, instanța de apel a considerat cert identificat și demonstrat fără echivoc faptul că acțiunile inculpatului Ambroci Nicolai, sunt plasate anume sub aspect penal, și nicidecum sub aspect civil, după cum afirmă inculpatul și apărătorul său, iar în cele

din urmă acțiunile inculpatului just au fost încadrate în condițiile normei vizate de art.190 alin.(5) Cod penal.

7.2. În continuare, instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută la art.190 alin.(5) Cod penal se pedepsește cu închisoare de la 8 la 15 ani și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, de personalitatea celui vinovat, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, instanța de apel a conchis că Ambroci Nicolai, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, urmează a-i fi stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de gestionarea și circulația mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani.

La stabilirea tipului de penitenciar, instanța de apel a ținut cont de faptul că potrivit art.72 alin.(4) Cod penal, în penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, săvârșite cu intenție.

Instanța de apel a menționat că, la caz, doar o pedeapsă privativă de libertate este echitabilă, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

7.3. Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a reiterat că potrivit art.385 alin.(1) pct.10) - 11) instanța de judecată soluționează dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; precum și dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă.

Așadar, urmare a examinării cauzei penale, instanța de apel a constatat cu certitudine că, în perioada 06.04.2017 - 09.02.2018, Ambroci Nicolai a dobândit prin înșelăciune și abuz de încredere de la partea vătămată Vamișevschi Inga suma de 37 mii 500 euro, sumă recunoscută de inculpat.

În lumina celor expuse, instanța de apel a conchis că urmare a acțiunilor ilicite ale inculpatului Ambroci Nicolai, părții vătămate i s-au adus prejudiciu material indicat supra. Or, inculpatul fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii imputate, acesta urmează să recupereze prejudiciul cauzat părții vătămate, cu mențiunea că sumele urmează a fi exprimate în monedă națională la cursul oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației.

8. Inculpatul, în temeiul art.427 alin.(1) pct.8), 12) Cod de procedură penală, contestă cu recurs decizia instanței de apel și solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cerințelor, inculpatul invocă argumente similare celor din apel. Suplimentar, inculpatul menționează că partea vătămată Vamișevschi Inga cunoștea

că banii împrumutați au fost investiți în afacerea cu cripto valută, era la curent cu toate detaliile, însă investițiile nu au adus profit potrivit așteptărilor. Consideră necesar a remite cauza la judecare cu prezența în ședința de judecată a instanței de apel a tuturor părților pe dosar, având în vedere că circumstanțele prezente în speță fac parte din categoria relațiilor civile, iar inculpatul este de acord să repare prejudiciul.

9. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de inculpat, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele din dosarul cauzei, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că deși titularul invocă temeiurile pentru recurs prevăzute la pct.8), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, totuși ultimul aduce critici modului în care au fost apreciate probele și în privința vinovăției inculpatului, temeiuri de casare prevăzute la pct.6), 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că aceste temeiuri nu-și găsesc confirmarea în speța dedusă judecării.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, în sensul că „hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat

prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, întemeindu-și corect soluția, prin care inculpatul Ambroci Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art.414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de inculpat în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Cât ține de argumentele referitor la faptul că, inculpatul Ambroci Nicolai urmează a fi achitat din lipsa probelor în susținerea învinuirii imputate ultimului, ne fiind întrunite elementele infracțiunii, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal punctează că, acestea reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată. În decizia instanței de apel (pct. 7 din prezenta decizie) se regăsesc argumente-motivări ce combat poziția inculpatului și care sunt în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate în instanța de apel.

În contextul celor expuse, instanța de recurs ordinar apreciază drept întemeiată concluzia instanței de apel precum că, „ Nu mai putem afirma, retrospectiv, că Ambroci Nicolai n-a fost în măsură să-și execute obligațiile contractuale, precum și că a fost de bună-credință, că a fost în imposibilitatea de a găsi mijloace materiale pentru a-și îndeplini obligațiile contractuale asumate, deoarece făptuitorul a recurs la procedee frauduloase în detrimentul victimei, el nu se mai poate prevala de imposibilitatea sa de a-și executa obligațiile contractuale față de victimă. Astfel, corect instanța de apel a considerat cert identificat și demonstrat fără echivoc faptul că acțiunile inculpatului Ambroci Nicolai, urmează a fi plasate anume sub aspect penal, și nicidecum sub aspect civil.

Mai mult, instanța de recurs, apreciază critic argumentul recurentului precum că, concluziile instanței de apel nu sunt bazate pe probe. Acesta este un argument invocat în mod declarativ, or, reținând circumstanțele de fapt ale cauzei instanța de apel și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

La fel, din conținutul recursului ordinar declarat reiese că, recurentul face o proprie apreciere a probelor în temeiul cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, susținând că probele administrate nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate. La acest capitol, Colegiul penal nu poate accepta această versiune, or, aceasta contravine constatărilor instanței de apel în prezenta speță, concluzii ce au fost

întemeiate just pe cumulul de probe examinat, verificat, descris și apreciat corect.

Colegiul penal evidențiază că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin separat în temeiurile prevăzute în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală și astfel nu pot fi considerat ca un motiv legal sub aspectul casării hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către inculpat, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală.

Mai mult, Colegiul penal relevă că instanța de apel a examinat cauza penală vizată în strictă conformitate cu prevederile art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, înlăturând erorile constatate prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 septembrie 2021.

Motivele invocate în recursul de pe rol, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.7) din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, iar instanța de apel s-a

pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, prin urmare, impunându-se soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2022, în cauza penală în privința lui *Ambroci Nicolai xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 februarie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie